



JALGAON BRANCH OF WIRC OF

The Institute of Chartered Accountants of India

(SETUP BY AN ACT OF PARLIAMENT)



E-NEWSLETTER

PRAYAS
MAY 2025



INSIDE THIS ISSUE

- 03** MANAGING COMMITTEE OF JALGAON BRANCH OF WIRC OF ICAI
- 04** CHAIRMAN'S COMMUNIQUÉ
- 08** अकरा सप्टेंबर: ग्राउंड झिरो
- 20** HUMAN CAPITAL & FINANCIAL PERFORMANCE: A YEAR OF TRANSFORMATION
- 25** HEALTH CORNER
- 31** MEMORIES GALORE
- 35** MEDIA COVERAGE
- 36** CELEBRATING OUR MEMBERS – BIRTHDAYS THIS MONTH!
- 37** CROSSWORD PUZZLE
- 39** DISCLAIMER

EDITORIAL BOARD – NEWS LETTER COMMITTEE

CA ANIL SHAH	–	CHAIRMAN
CA RAMESH JAIN	–	MEMBER
CA MAMTA RAJANI	–	MEMBER
CA VINAY KAWDIA	–	MEMBER
CA RAVINDRA PATIL	–	MEMBER
CA LAXMIKANT LAHOTI	–	EX-OFFICIO
CA KARAN KABRA	–	EX-OFFICIO



MANAGING COMMITTEE OF JALGAON BRANCH OF WIRC OF ICAI



CA Hitesh Agiwal
(Chairman)



CA Roshan Runwal
(Vice-Chairman)



CA Sohan Nehete
(Secretary)



CA Laxmikant Lahoti
(Treasurer)



CA Karan Kabra
(Member)



CA Nachiket Jakheta
(Member)

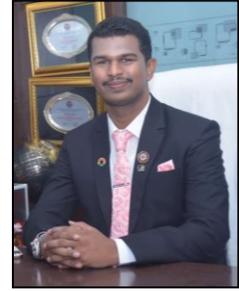


RCM CA Abhishek Dhamne
(Branch Nominee)



CHAIRMAN'S COMMUNIQUÉ

Dear Professional Colleagues & Students, Namaskar.



"You cannot cross the sea merely by standing and staring at the water."
— Rabindranath Tagore

As we continue our purposeful journey this year under the theme PRAYAS – Pursuit, Resilience, Action, Yearning, Aspiration, and Service – I am delighted to share the developments shaping our branch and the professional ecosystem around us.

We express our heartfelt condolences to the lives lost in the tragic plane crash on 12th June 2025. This painful incident reminds us that life is uncertain and unpredictable.

So, live the present moment fully, love without delay, and pursue your dreams without waiting for tomorrow.

A Welcome Development – D+ MIDC Zone Status for Jalgaon

We wholeheartedly welcome the recent declaration of D+ Zone status to Jalgaon MIDC by the Government of Maharashtra. This long-awaited move is a major catalyst for Jalgaon's industrial revival and economic expansion. The incentives under this designation will:

- Attract fresh investments and new industrial units
- Enable capital and interest subsidies
- Provide affordable land and utilities for entrepreneurs
- Boost employment generation in the region

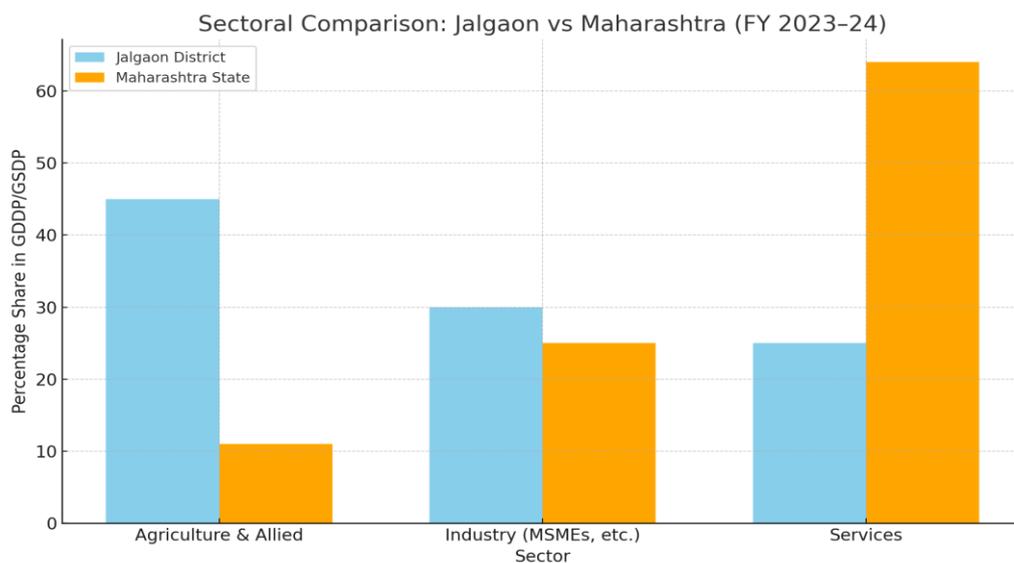


This marks a pivotal step in turning Jalgaon into a dynamic industrial and services hub. As professionals, we must gear up to support industries with financial strategy, funding facilitation, and regulatory compliance, ensuring that we act as enablers in this growth story.

Jalgaon’s Economic Position & MSME Potential

Jalgaon’s Gross District Domestic Product (GDDP) is estimated at ₹97,597 crore for FY 2023–24, forming a vital part of North Maharashtra’s development narrative. While the district’s share in Maharashtra’s overall ₹45 lakh crore GSDP remains modest, it has shown consistent growth powered by agriculture, small industries, and trade. Notably, Jalgaon contributes over 16% of India’s banana production and is a leading district in agri-based industries, irrigation efficiency, and crop diversity.

The MSME sector plays a central role in employment and output across Jalgaon’s textile, agro-processing, and manufacturing sectors. With thousands of enterprises and increasing Udyam registrations under the Nashik division, MSMEs are estimated to contribute significantly to the district’s economy. The new D+ Zone incentives are expected to further catalyze this ecosystem by encouraging first-time entrepreneurs, industrial expansion, and export-oriented units. As Chartered Accountants, this opens up newer avenues in funding facilitation, project finance, tax structuring, and compliance handholding for local enterprises.





Upcoming Key Activities

- State Level CA Students' Conference: 14th & 15th June 2025 at ICAI Bhawan, Jalgaon
- DISA 3.0 – Physical Batch: Starts 21st June 2025 (Weekends only) at ICAI Bhawan, Jalgaon
- International Yoga Day – 21st June 2025
- MSME Day Celebration – 27th June 2025

Join us in these exciting initiatives to strengthen knowledge, wellness, and professional relevance.

ICAI's National & Global Progress

Our Hon'ble President CA Charanjot Singh Nanda has detailed inspiring initiatives like Startup Manthan, MSME Yatra, MSME Clinics, and impactful global partnerships. The institute continues to be a beacon of growth, research, and relevance—offering us new platforms for engagement.

The Way Forward – Professional Opportunities

With Jalgaon's industrial status rising and MSMEs expanding, members can explore areas such as:

- Virtual CFO and advisory roles
- Financial modelling and funding readiness
- GST, tax, and audit for growth-stage enterprises
- Sustainability and compliance reporting
- Digital tools and systems integration

Let us reskill and respond to this evolving ecosystem with excellence.

Be a Part of Our Collective PRAYAS



I invite you to join hands in shaping a dynamic, progressive and value-driven branch. Share your thoughts, ideas, and talents – from technical articles to creative inputs – and let's continue building ICAI Jalgaon as a knowledge and service powerhouse.

"The world is a great gymnasium where we come to make ourselves strong."

— Swami Vivekananda

Sources for Economic Data:

- 1.Maharashtra Economic Survey 2024–25, GDDP Estimates (GoM Economic Survey)
- 2.Ministry of MSME and Udyam Portal Statistics (msme.gov.in)
- 3.District Industrial Profile – Jalgaon, MSME-DI
4. Government of Maharashtra GSDP & District Contribution Reports (FY 2023–24)

With Best wishes,

CA Hitesh Kishor Agiwal

(Chairman, Jalgaon WIRC)



अकरा सप्टेंबर: ग्राउंड झिरो



CA Anilkumar Shah



(Source: <https://www.latimes.com/travel/la-xpm-2001-sep-12-na-sept-11-attack-201105-01-story.html>)

न्युयॉर्क शहरात काही गोष्टी आवर्जून पाहायच्याच होत्या. त्यात ११ सप्टेंबर २००१ रोजी उत्तुंग वर्ल्ड ट्रेड सेंटरच्या जुळ्या इमारती जमीनदोस्त झाल्या, त्याचे राष्ट्रीय स्मारक हे एक होते.

मॅनहटन या जगातल्या अत्यंत महागड्या न्युयॉर्कच्या अत्यंत प्रतिष्ठित भागात व एकूणच अमेरिकेचे नाक असलेल्या वर्ल्ड ट्रेड सेंटरच्या जुळ्या इमारती त्या दिवशी १७ मिनिटांच्या अंतराने दोन विमानांनी दिलेल्या धडकांनी एका झटक्यात जमीनदोस्त झाल्या.

अमेरिकेची ही अविश्वसनीय नाचक्की अलम दुनियेने अचंबित होत पाहिली. जगाचे स्वतःला फौजदार समजणाऱ्या अमेरिकेचे नाक कापले गेले होते. हा माथेफिरूपणा अलाकायदा संघटना व तिचा तितकाच दहशतवादी म्होरक्या ओसामा बिन लादेन यांनी घडवून आणला होता. लादेन म्हणजे अधिक तल्लख, अधिक जहरी भिन्ड्रनवालेच.



प्रचंड नुकसान, खूप जीवित हानी आणि संपूर्ण जगात मोठ्याच हाहाकार उडवणाऱ्या या घटनेने तत्कालीन अमेरिकन राष्ट्राध्यक्ष जॉर्ज बुश यांच्यासह सर्व जगालाच सुन्न केले. सर्व जगासमोर अमेरिकन अध्यक्षांच्या अक्षरशः सण्णकन थोबाडीत मारून वर पेकाटात लाथ घातल्यासारखे झाले. ज्या अमेरिकेने जगभर विविध देशात दहशतवाद पोसत स्वतःची पोळी भाजली, तोच आज भस्मासुर होऊन त्यांच्यावरच कोसळला होता. दहशतवादाचा जळजळीत चटका त्यांना स्वतःलाच लागला. पोसणाऱ्याचेच नाक त्याने कापले. इतरांसाठी खोदलेल्या खड्ड्यात खुद्द अमेरिकाच पडली.

वर्ल्ड ट्रेड सेंटर म्हणजे १६ एकर जागेवर पसरलेला एकूण ७ मोठ्या इमारतींचा समूह. त्यातल्या पडल्या त्या सर्वात उंच जुळ्या इमारती. प्रत्येकी ११० मजले. उंची १३५० फूट. १९७२ मध्ये या जुळ्यांचे काम पूर्ण झाले तेव्हा त्यांनी सर्वात उंच असण्याचा एम्पायर स्टेट या इमारतीचा ४० वर्ष जुना १०२ मजले व १२५० फूट उंचीचा विक्रम मोडला होता. त्यानंतर ३८ वर्ष हा विक्रम अबाधित होता, २०१० मध्ये दुबई स्थित बुर्ज खलिफाने तो मोडे पर्यंत. (१६३ मजले २७२२ फूट).

या जुळ्या इमारतींच्या प्रत्येक मजल्यावर चाळीस हजार चौ.फू. वापरायची जागा होती. काही मजले सुरक्षा व आग पसरू नये म्हणून मुद्दाम रिकामे, तर काही संपूर्ण इमारतीला लागणाऱ्या रखरखाव, दुरुस्ती, वीज, पाणी, अग्निशमन, “कम्युनिकेशन” व एकूणच सोयी सुविधांसाठी होते. दोन्ही इमारती मिळून अडतीस लाख चौ. फू. आणि सातही इमारती मिळून एकूण एकशे चौतीस लाख चौ. फू. “ऑफिस स्पेस” होती.

बांधले तेव्हा दोन्ही इमारतीत कार्यालये तयार होती, तरी यायला कुणी तयार होईना. १९८० च्या दशकात काही थोडकी सरकारी कार्यालये आली. नंतर मुख्यतः वॉल स्ट्रीट सारख्या मोठ्या व आर्थिक व्यवहारांशी संबंधित कंपन्यांनी आपली कार्यालये येथे थाटली. हळू हळू मॉर्गन स्टेनले, सॉलोमन ब्रदर्स सारख्या ५०० पेक्षा अधिक कंपन्या येथे आल्या. जुळ्या पैकी नॉर्थ टॉवर मध्ये कॅन्टॉर फिट्झगेराल्ड या मोठ्या कंपनीचे संपूर्ण जागतिक मुख्य कार्यालय तर पोर्ट अॅथॉरिटी ऑफ न्युयॉर्क अँड न्युजर्सी यांचे देखिल मुख्य कार्यालय आले. याशिवाय संपूर्ण अमेरिकेतील बहुतांश मोबाईल, टीव्ही कंपन्यांचे ट्रान्समिशन सेंटर्स व टॉवर्स येथे होते. उत्तर टॉवरच्या सर्वात वरच्या मजल्यावर “विंडो ऑफ द वर्ल्ड” नावाचे सुप्रसिद्ध रेस्टॉरंट होते. त्याची सन २००० अखेरच्या वर्षातली कमाई होती ३७ मिलियन डॉलर. म्हणजे २४८ कोटी रुपये.

या इमारतीच्या तळात “पाथ” चे (न्युयॉर्कची लोकल) रेल्वे स्टेशन होते. या जुळ्या इमारतीत कोणत्याही कामाच्या दिवशी साधारण पन्नास हजार लोक कामाला येत. तर या इमारतींच्या परिसरात कमीत कमी दोन लाख लोकांचा राबता असतो. जगातील सर्वात उंच,



शिवाय मोठी आर्थिक उलाढाल. यामुळे या जुळ्या इमारतींना खूप प्रसिद्धी मिळाली. पोस्टर्स, चित्रपट, दूरदर्शनचे कित्येक कार्यक्रम इ. मधून सर्व जगभर या इमारती आकर्षणाचे केंद्र बनल्या. जणू अमेरिकेचे नाकच. यावरून याच जागेवर हल्ला का झाला आणि अमेरिकेने तो युद्ध का मानला हे सहज कळते.

११ सप्टेंबर २००१ रोजी अलास्कायदाच्या एकूण १९ आत्मघातकी अतिरेक्यांनी अमेरिकेची चार विमाने “हायजॅक” केली. त्यातल्या पाच लोकांनी बोस्टनहून निघालेले फ्लाइंट नं. ११ उत्तरेच्या इमारतीवर सकाळी ८.४६ वाजता धडकावले. तर दुसऱ्या टोळक्याने बोस्टनहूनच निघालेले युनायटेड एअर लाईन्सचे फ्लाइंट नं. १७५ सकाळी ९.०३ वाजता दक्षिणेच्या इमारतीवर. दोन्ही इमारतींच्या ७५ ते ८८ व्या मजल्या दरम्यान ही विमाने इमारतीत घुसली. तिसरे विमान वाशिंग्टनहून निघाले ते थेट अमेरिकेच्या संरक्षण मुख्यालयाच्या “पॅटागॉन” या इमारतीवर धडकले. चौथे नेवार्कहून निघाले पण चुकून क्रॅश झाले. एका तासातच बसलेल्या या चार हादऱ्यांनी संपूर्ण जगात हाहाकार माजवला.

विमानांचा प्रचंड वेग, त्यातल्या अतिशीघ्र ज्वलनशील इंधनाचा इमारतीत झालेला प्रचंड स्फोट, त्यामुळे लागलेल्या राक्षसी आगी; आगीमुळे इमारतींचा लोखंडात असलेला ढाचा लगेचच खिळखीळा झाला. लोखंड वितळले. या सगळ्यांचा एकत्रित परिणाम म्हणून इमारतींचे तुकडे प्रचंड वेगाने आजूबाजूच्या इमारतींवर, रस्त्यांवर इतस्ततः फेकले गेले. दक्षिण टॉवर जवळपास ५६ मिनिटे राक्षसी आगीने धुमसत होता आणि सकाळी ९.५९ वाजता कोसळला. तर उत्तरेचा १०२ मिनिटे धगधगून ढासळला. धुरांचे, धुळीचे शेकडो फूट उंच प्रचंड मोठे लोळ उठले. आजूबाजूच्या इमारतींनाही आगी लागल्या.

दोन्ही इमारतीत भीषण परिस्थिती होती. कुणाचाच पायपोस कुणाच्या पायात राहिला नव्हता. कोंदाटलेल्या धुराने सगळेच गुदमरत होते. प्रचंड मानसिक धक्का बसला होता. कोठे जावे, काय करावे काहीच कळत नव्हते. वीज, मोबाईल, टेलिफोन, संपर्क यंत्रणा, दूरदर्शन, रेडीयो सगळेच उध्वस्त झालेले होते. स्वयंचलीत दारे, खिडक्या, सरकते जिने, “लिफ्ट”, सर्वच “लॉक” झाले होते. पाय-यांचे जिने पडले होते.

न राहवून कित्येक लोकांनी जीवाच्या आकांताने असेल तेथून, दिसेल त्या मार्गाने बाहेर उड्या मारल्या. प्रत्यक्षदर्शी सांगतात, खाली पडणारी माणसे खाली आपटल्यावर अक्षरशः अंड्यासारखी फटकन फुटत होती.

माझे शालक मोहनभाई एमटीए न्युयॉर्क सिटी ट्रान्झिट अॅथॉरिटी या न्युयॉर्क राज्याच्या सार्वजनिक वाहतूक व्यवस्था चालवणाऱ्या मोठ्या कंपनीत प्रोजेक्ट अॅडमिनिस्ट्रेटर म्हणून काम करतात. त्यांचे कार्यालय वर्ल्ड ट्रेड सेंटर पासून एक रस्ता पलीकडे २-ब्रॉडवे या प्रसिद्ध ३२



मजली इमारतीत आहे. ९/११ चा भीषण अपघात त्यांनी त्यांच्या समोर घडतांना पाहिला. त्या कोलाहलातून ते कसेबसे घरी पोहोचले होते. त्यांना याविषयी बोलते करायला मला सायास पडले. पण त्यांची कहाणी त्यांच्याच शब्दात सांगणे उचित-

“मी नेहमीसारखा सकाळी घरून प्रसन्न मनाने आमच्या २-ब्रॉडवे इमारतीतल्या कार्यालयात वेळेवर पोहोचलो होतो. माझ्या पत्नीने तिच्या कामावर जाण्यासाठी कार चालवतांना रेडियोवर वर्ल्ड ट्रेड सेंटरवर विमान धडकल्याची बातमी ऐकली व लगेच मला फोन केला. मला तोपर्यंत काहीच माहित नसल्याने मी तिला म्हटले, एखादं छोटं टुरिस्ट हेलीकॉप्टर धडकले असेल. तू काही फार चिंता करू नको. पण तेव्हाच्यात आमच्या सहका-यांपैकी काहींनी खिडकीतून उत्तरेच्या टॉवरवर विमान धडकून मध्ये घुसल्याचे पाहिल्याचे सांगितले. आम्ही सगळे हादरलोच. माझ्यासह जवळपास १४०० लोक माझ्या विभागात काम करतात. सगळेच भीतीने इमारतीतून बाहेर रस्त्यावर पळालो. आमच्यापैकी काहींना दुसरे विमान दक्षिणेच्या टॉवरवर आदळल्याचे दिसले. पुष्कळ वस्तू, धूर, राख, धूळ, माती, मानवी शरीराचे तुकडे, अवयव हे सगळे त्या इमारतीतून बाहेर वेगाने फेकले जात होते. थोड्याच वेळात उत्तरेचा टॉवर पत्त्यांसारखा त्याच्या जागेवरच आतल्या बाजूला पडला. धुळीचे इतके प्रचंड मोठे लोळ उठले की प्रत्येकाला आजूबाजूचे काहीच दिसत नव्हते. सहकारी काय, इमारती सुद्धा जणू गायब झाल्या होत्या. फक्त धूळ, राख, धूर, मानवी शरीराचे तुकडे, माणसांच्या किंकाळ्या आणि विचित्र वास ह्यांचच अस्तित्व. माणसं मरणाच्या भीतीने सैरावेरा दिशाहीन धावत सुटली होती. आम्हाला काहीच सुचत नव्हते.

जरा भानावर आल्यावर माझ्या जवळच माझे वरिष्ठ अधिकारी व सहकारी आहेत हे आम्हा तिघांच्याही लक्षात आले. आम्ही होतो त्याच्या आसपास एका इमारतीचे बांधकाम सुरु होते हे आम्हाला माहित होते. आम्ही तिकडे एकमेकांचे हात धरूनच गेलो. तेथे बांधकाम साहित्यासाठी ताणून बांधलेल्या ताडपत्री खाली गुढगे टेकून अतिशय अवघडलेल्या स्थितीत थिजून बसून राहिलो. आम्हाला प्रचंड मानसिक धक्का बसला होता. पुढे काय वाढून ठेवले आहे माहित नव्हते. एकमेकांचे सांत्वन करित धीर देत होतो. अर्ध्या तासापेक्षा जास्त वेळ गेला असेल, तेव्हाच्यात दुसराही टॉवर कोसळल्याचे आम्हाला दिसले. मी घरी फोन केला, लागला. सुखरूप असल्याचे सांगत नाही तोच फोनच बंद पडला. पण निरोप पोहोचला होता.

धुरळा व राख जरा खाली बसली तेव्हा आजूबाजूला खूप कोलाहल आणि गोंधळ माजल्याचे जाणवले. परत आमच्या कार्यालयाकडे हळूहळू सोबतच चालत गेलो. तर सुरक्षा रक्षकाने आम्हाला तेथून निघून जायला सांगितले. ऑफिस बॅग आणि ऑफिस मधूनच मिळालेली पाण्याची बाटली सोबत घेतली. घरी कसे जायचे ही चिंता होती. पण नेमके काय करायचे ते काही सुचत नव्हते.



काही लोक “ब्रुकलीन” पुलाकडे तर काही “मिडटाऊन” कडे पळत होते. सर्व वाहतूक पूर्णपणे थांबवण्यात आली होती.

आता चालण्याशिवाय गत्यंतर नव्हते. मी न्युजर्सीत बेल्व्हीलला (१८ मैल) तर माझे सहकारी तितक्याच अंतरावरच्या क्वीन्सला राहत होतो. खूप गर्दीत व पळापळीत हरवू नये म्हणून शक्यतो एकमेकांसह राहत आम्ही मिडटाऊनकडे जायचे ठरवले. रस्त्यातले दुकानदार व “गुड समरीटन्स” हे सर्व निराश आणि भेदरलेल्या लोकांना पाणी व खायचे जिन्नस देऊन धीराच्या शब्दांनी दिलासा द्यायचा प्रयत्न करीत होते. जवळपास तीन तास आम्ही चालत, पळत पोर्ट अथॉरिटी टर्मिनल जवळ (४२वा रस्ता) पोहोचलो. तर तेथेही रेल्वे सकट सगळी वाहतूक व सर्व काही बंद होते. तेथल्या प्रचंड गर्दीत एकमेकांपासून दुरावलो. मी एकटा झालो.

मला खूप थकवा आला होता. भूक लागली होती. दिसेल त्या दुकानातून मी थोडे खायचे पदार्थ व पाणी घेतलं. सर्वत्र सर्व फोन बंद होते. न्युयॉर्क नेहेमी पळणारे शहर. पण आता या क्षणी अक्षरशः कुंठीत होऊन थांबलं होतं. लोक जागा मिळेल तिथे बसले, लवडले होते. घरी कसं कळवायचं याची चिंता प्रत्येकालाच सतावत होती. जितके पोलीस होते ते शांतपणे भेदरलेल्या गोंधळलेल्या गर्दीवर नियंत्रण ठेवण्याचा प्रयत्न करीत होते.

थोड्या वेळात “पेन” स्टेशनहून (३२वा रस्ता) न्युजर्सीला जायला ट्रेन चालू होतील असं कळलं. पुन्हा एक कि. मी. चालत, पळत, धडपडत तेथे पोहोचलो. तेथे प्रचंड गर्दी होती. थोड्या थोड्या लोकांना स्टेशन वर जाऊ देत होते. एकदाचा माझा नंबर लागला. ट्रेन एकदम फुल्ल होत्या. माझ्यासारखे सगळेच दिवसभर धुळीत, राखेत, माखलेले व थकलेले होते. हताश होते. नेवार्क स्टेशनला उतरलो. कमालीचा थकवा जाणवत होता. शरीरात, मनात कुठलेच त्राण राहिले नव्हते. स्टेशनबाहेर आलो तर समोर अग्निशमन दलाचे बंब रांगा लावून उभे. येणाऱ्या सर्व प्रवाशांना त्या बंबाच्या पाईपाने सरळ धुवून काढत होते.

पाण्याने चिंब, निथळत पुन्हा अर्धा कि. मी. चालत बस पकडली. झू मधून एखादा प्राणी चुकून बस मध्ये यावा तसे विचित्र नजरेने सगळे माझ्याकडे पहात होते. मी वर्ल्ड ट्रेड सेंटरच्या अपघातात सापडलो होतो हे कळताच मात्र सगळे मला जागा देऊ करीत होते. पण सीट्स खराब होतील म्हणून मी त्या सर्वांना नम्रपणे नकार देत उभ्यानेच प्रवास केला. रात्री ९ नंतर घरात पोहोचलो. घरी आई, मुले, पत्नी सगळेच एकमेकांना बिलगलो. माझ्याशी दिवसभरात कोणताच संपर्क न झाल्याने ते सर्व एकमेकांना धीर देत देवाची प्रार्थना करीत देवापुढे बसून होते. सगळ्यांचाच बांध फुटला. हा माझ्या आयुष्यातला सगळ्यात निराशाजनक व भयानक दिवस होता.



आमचीच कंपनी न्युयॉर्क रेल्वे चालवते. म्हणून नंतर पुनर्बांधणी खास करून भुयारी रेल्वे मार्गाच्या कामात आमचा विभाग होताच. त्यामुळे रोज तेथे जायचो तेव्हा ढिगारे उपसण्याचे काम सुरु होते. कुणालाही मानवी शरीराचा अवयव किंवा तुकडे दिसले की तो पितळी बिगुल विशिष्ट पद्धतीने वाजवत. मग सगळेच मिनिटभर जागेवरच उभे राहून मृतात्म्याला श्रद्धांजली वहायचे. परत कामाला लागायचे. माझ्या एका सहकाऱ्याच्या मुलाचे नुकतेच लग्न झाले होते. तो मुलगाच या अपघातात गेला. किती वाईट! त्या सहकाऱ्याने नंतर लगेच स्वेच्छा निवृत्ती घेतली.

तेव्हाचे या भागाचे चित्र फारच भयानक, भीषण व खूप निराशाजनक होते. एरवी नेहेमी गजबजलेला डाऊन टाऊनचा हा सगळा भाग आता एखाद्या उजाड, ओसाड आणि भूताटकीने ग्रासलेल्या गावासारखा झाला होता. जवळपास सगळेच कामधंदे, दुकाने बंद होती. ढीगा-यांखाली धुमसणारी आग व एक विचित्र घाणेरडा वास आसमंतात भरून होता. नंतरचे कितीतरी महिने तो माझ्या नाकपुड्यात, डोक्यात जणू मुक्कामालाच होता.”

हे सगळे सांगतांना मोहनभाईला ते सगळे चित्र आठवून क्लेश होत होते. त्या अपघातात हजारो लोक गुदमरून मेले. होरपळून मेले. काही तर नुसत्या मानसिक धक्क्याने. इमारती आगीने, वेगवेगळ्या वस्तूंच्या स्फोटांनी धडधडत होत्या. त्यामुळे इमारतींचे, फर्निचरचे लहान मोठे तुकडे अक्षरशः ताशी २०० ते ४०० मैल वेगाने बाहेर इतस्ततः फेकले जात होते. काही लोक अशा तुकड्यांच्या प्रचंड वेगाने झालेल्या आघाताने मेले. जखमी झाले.

पहिल्या फटक्यात तीन हजार लोक जागीच मेले. त्यात जी विमाने धडकली त्यातले प्रवासी व आत्मघातकी अतिरेकीही होतेच. अमेरिकन मेलेच पण त्यांच्यासह त्या भागात तेव्हा असणारे, मदतीला धावून जाणारे एकूण नव्वद देशातले नागरिकही मेले. त्यात ४१ भारतीयही होते. बचाव कार्य करायला गेलेले कित्येक लोक तेथेच धारातीर्थी पडले. काही गंभीर जखमी झाले. बचाव कार्यात असे गंभीर जखमी झालेल्यांपैकी नंतर चौदाशे लोक मरण पावले. यात डॉक्टर्स, अग्निशमन दल, बचाव दल, सैन्य, पोलीस, कायदे विभागातले लोक, मदत करणारे असे सर्व होते. एकूण मृतांचा आकडा सतत वाढतोच आहे. कित्येकांना इमारतीतून बाहेर पडणाऱ्या घातक रासायनिक धूर, राख व धूळ यामुळे गंभीर आजार झाले. त्यातलेही काही दगावले.

सगळी आकडेवारी पाहता एकूण मृतांचा आकडा ४४०० पलीकडे गेला असावा. सहा हजार पेक्षा अधिक लोक गंभीर जखमी झाले. खूप लोकांना कर्करोग वा तत्सम गंभीर आजार जडले. कित्येक लोक मानसिक धक्क्यातून अजूनही सावरलेले नाहीत.

सरकारकडे २१००० पेक्षा अधिक लोकांनी नुकसान भरपाईसाठी मागणी अर्ज केले. काही शे लोकांनी सरकारकडे मागणी अर्ज न करता व्यक्तिगत खटले दाखल केले. सरकारकडे आलेल्या



अर्जापैकी नऊ हजार लोकांचे अर्ज मंजूर झाले. प्रत्येक मृताच्या नातेवाईकांना २.१ मिलियन डॉलर म्हणजे १३.६५ कोटी रुपये दिले. आम्ही तेथे भेट दिली तोपर्यंत (जुलै २०१५) १.४४ मिलियन डॉलर्स म्हणजे ९३६० कोटी रुपये नुकसान भरपाई म्हणून सरकारने दिले होते. तरीही यादी संपलेली नव्हतीच. मृतांचा व हल्ल्याचा फटका बसलेल्यांची संख्या वाढणारच आहे असे येणाऱ्या मागणी अर्जांवरून दिसतेच. या ओल्यासुक्यात आपल्याकडे जसे १९४७ नंतर जन्मलेले स्वातंत्र्य सैनिक असतात, तसेही लोक आहेतच.

या अग्निकांडात वर्ल्ड ट्रेड सेंटरच्या दोन उत्तुंग इमारतींसह आजूबाजूच्या पाच इमारतींचेही मोठे नुकसान झाले. नुकसानीचा नेमका आकडा आजही नक्की सांगता येत नाही. तरी नशीब, बांधकामाच्या विशिष्ट तंत्रामुळे ते दोन टॉवर आजूबाजूला न कोसळता फुलाच्या पाकळ्या मिटाव्या तश्या आतल्या बाजूलाच कोसळल्या. हा हल्ला म्हणजे जपानने दुसऱ्या महायुद्धात अमेरिकेच्या पर्ल हार्बरवर ७ डिसेंबर १९४१ ला केलेल्या हल्ल्या नंतरचा सर्वात मोठा हल्ला मानतात.

ज्या इमारती उध्वस्त झाल्या त्यांच्या जागी “ग्राउंड झिरो”^३ या नावाने प्रसिद्ध झालेले राष्ट्रीय स्मृतीस्थळ आहे. उभे आहे म्हणता येणार नाही कारण तेथे कोणतीही इमारत नाही. प्रचंड पोकळी जाणवावी, दुःख जाणवावे असा त्याचा आराखडा आहे. दोन्ही कोसळलेल्या इमारतींच्या बरोबरी त्याच जागेवर नाही पण तेथेच ही एकसारख्या मापाची दोन स्मृतीस्थळे आहेत.

१७६ फूट लांब, तितकाच रुंद, ३० फूट खोल काळ्या ग्रॅनाईटचा रिकामा तलाव. ३० फूट खोलीनंतर त्यात तळाशी पुन्हा ३० फूट खोल ग्रॅनाईटचीच चौरस पोकळी. तलावाच्या चहुबाजूंना भिंतींना लागून आतल्या बाजूने सारखे पाणी मूक रुदन करित खालच्या तळाशी जाऊन पुन्हा शांतपणे कोणताही आवाज न करता तळाच्या फरशीवरून संथपणे पुढे मध्यभागीच्या त्या पोकळीत वाहून जाते. जणू ती इमारत स्वतःतच खाली कोसळली त्याचेच प्रतिक.

सरकार व मृतांचे नातेवाईक सगळेच स्मृतीस्थळाच्या आराखड्याबाबत हळवे होते. येथे काय बनवावे यासाठी सरकारने विविध पर्याय लोकांसमोर ठेवले. कोणतेही बांधकाम करायला किंवा बाग बनवायलाही लोकांची तयारी नव्हती. जगभरातील वास्तुविशारदांकडून अनेक पर्यायी आराखडे मागवले गेले. ते सगळेच लोकांनी अव्हेरले.

लोकभावनांची कदर आणि इतक्या मोठ्या कामात लोकांचा सहभाग हे मला फारच लक्षणीय वाटले. मनात नकळत आपल्या देशातल्या अशा असंख्य बाबींची तुलना आपसूकच व्हायला लागते.



दुसऱ्या फेरीत ६२ देशातल्या ५२०० वास्तूतज्ञांनी विविध आराखडे सादर केले. त्यातले मायकेल अरद व पीटर वॉकर या द्वयीने सादर केलेला आराखडा सर्वानुमते निवडला गेला. प्रत्यक्ष काम करतांना मूळ कल्पना तशीच ठेवून त्यात नंतर बरेच बदल केले गेले.

या स्मृतीस्थळाच्या आजूबाजूला ४२१ सिल्व्हर ओकची झाडे लावण्यात आली. त्यांची उंची नेहमी एकसारखी राहिल यासाठी लावण्याआधी खास रोपे तयार करण्यात आली. अग्निशमन दलाचे ३४३ व कायदे विभागाचे ७८ असे ४२१ लोक या हल्ल्यात कर्तव्य बजावतांना शहीद झाले.

या हल्ल्यात जे मृत झाले त्या लोकांची नावे दोन तलावांच्या भिंतीच्या बाहेरच्या बाजूस व वरच्या सपाट बाजूस ब्राँझच्या पट्ट्या लावून त्यात कोरलेली आहेत. पाश्चिमात्य संस्कृतीत दगड, पाणी, ब्राँझ व ओकची झाडे हे सर्व मृताचे दफन करतांना वापरले जातात. या संपूर्ण परिसरात त्या प्रचंड दुःखद हादऱ्याची गडद छाया सतत जाणवत राहते. आजूबाजूची ओकची झाडे त्या दुःखाची छाया अधिकच गहिरी करतात.

याच परिसरात उध्वस्त इमारतींच्या उरलेल्या, जळालेल्या भंगारातून काही वस्तू निवडून त्यातून एक संग्रहालय बनवले आहे. स्मृतीस्थळाला नाही पण याला तिकीट आहे. या हादऱ्यात आजूबाजूच्या नुकसान झालेल्यापैकी ३ इमारतींचा संपूर्ण कायापालट केलेला आहे. त्यांना “वन” “टू” आणि “थ्री” फायनांशियल सेंटर अशी नावे दिली आहेत.

ज्या इमारती पडल्या त्यांचे मोठमोठ्या रकमेचे विमे होते. विम्याच्या रकमेतून “वन वर्ल्ड ट्रेड सेंटर” नावाची १०४ मजली टोलेजंग इमारत आज उभी आहे. याची प्रत्यक्ष उंची १२०० फूट असली तरी त्यावर उभारलेला मनोरा धरून ती १७७६ फूट होते. तीच त्याची अधिकृत उंची धरली जावी असं “कौन्सिल ऑन टॉल बिल्डिंग्ज अँड अर्बन हॅबिटॅट” या आंतरराष्ट्रीय संस्थेने जाहीर केलं. १७७६ या संख्येला खास संदर्भ आहे. अमेरिका १७७६ मध्ये स्वतंत्र झाली. ब्रिटिशांना बोस्टन मधून अमेरिका सोडून माघारी जावे लागले. म्हणून १७७६ फूट उंचीची हे इमारत म्हणजे जणू घडलेल्या प्रचंड मोठ्या घातपाताच्या वाताहतीत एखाद्या चित्रपटाच्या साहसी नायकाने संकटातून उठून उभे रहात शत्रू विरुद्ध केलेला मोठा चीत्कारच.

या इमारतीच्या १००, १०१ व १०२ या मजल्यांवर न्युयॉर्क दर्शनासाठी जाता येते. तिकीट ३२ डॉलर्स. आम्ही आधी ३२ डॉलर्स खर्च करून “एम्पायर स्टेट” वर चढाई करून आलो होतो. पुन्हा ३२ डॉलर्स मोजायची आमची तयारी नव्हती. म्हणून गेलो नाही. या शेजारीच त्या इमारतीच्याच नावाचे “पाथ” या भुयारी रेल्वेचे टर्मिनल स्टेशन आहे. तेथे एक भल्या मोठ्या पंख उभारलेल्या पांढऱ्या शुभ्र पक्ष्याचे शिल्प आहे. जणू राखेतून उठलेला फिनिक्स.



दरवर्षी मॅनहटनच्या त्या जुळ्या इमारतींना भारतातल्या कितीतरी सॉफ्टवेअर कंपन्यांच्या संचालकांनी, अधिकाऱ्यांनी अनंत भेटी दिल्याच्या आठवणी ते लोक जागवतात. अशा खूप लोकांनी त्या आठवणींमुळे इमारती उध्वस्त झाल्यावर न राहवून भेटी दिल्या. थोडक्यात काय तर त्या इमारती होत्या म्हणून आणि आता नाहीत म्हणून, पण लाखो लोक भेटी देत होते व आजही देतात.

अमेरिकेसाठी आधी फार अभिमानाने मिरवायची ही जागा होती. आता मात्र त्यातल्या विध्वंसामुळे, झालेल्या परिणामांमुळे ही जागा अतीव दुःखाची जणू कायम भळभळणारी जखमच वाटते. अश्वत्थामा जिवंत आहे म्हणतात. अशा जागा पाहिल्या की ते खरे वाटायला लागते.

इमारती कोसळण्याच्या घातापातामागे असंख्य गोष्टींची उलट सुलट चर्चा आजही होते आहे. शिवाय त्याचे खूप दूरगामी परिणाम झाले. ज्या इमारती उध्वस्त झाल्या त्यांचे ९९ वर्षांचे “लीज” चे हक्क २४ जुलै २००१ रोजीच लॅरी सिल्व्हरस्टेन या धनाढ्याने २०,८०० कोटी रुपयात विकत घेतले होते. हल्ला झाला त्याच्या फक्त ४९ दिवस आधी. हल्ल्यानंतर त्याने विमान कंपन्या, विमान कंपन्या इ. वर नुकसान भरपाईचे ७९,९५० कोटी रुपयांचे दावे ठोकले. त्यातले त्याला २९,५७५ कोटी रुपये २३ मे २००७ ला मंजूर झाले. म्हणजे खरेदी किंमत वजा जाता ८७७५ कोटी रुपये नक्त नफा. मृतांच्या कुटुंबियांना दिलेल्या नुकसान भरपाई व्यतिरिक्त विमान कंपन्यांना हल्ल्यामुळे त्यांच्यावर निर्माण झालेल्या अविश्वासातून झालेली नुकसान भरपाई म्हणून ९७,५०० कोटी रुपयांचा पहिला हप्ता लगेच देण्यात आला होता. हे सर्व पाहता ९/११ च्या हल्ल्याची पूर्व कल्पना काही लोकांना होती का? या चर्चेला आजही अंत नाही.^५ या हल्ल्याचा आर्थिक फटका किती याबाबत विविध अंदाजानुसार अमेरिकेला निदान १९५ लाख कोटी रुपयांची किंमत मोजावी लागली.

९/११ च्या परिणामाने संपूर्ण आर्थिक जग तर बदललेच. पण जगभर पृथ्वीवरच्या लोकांचे दैनंदिन जीवनच भीतीग्रस्त झाले, बदलून गेले. पाश्चात्य व पुढारलेल्या जगात याचा प्रचंड परिणाम झाला.

मी जितक्या ठिकाणी अमेरिकेत गेलो त्या सर्व ठिकाणी सुरक्षा यंत्रणा अत्यंत कडेकोट होती, जी आधी नसायची. हा पहिला परिणाम. काम करणारांनाही रोजचे असले तरी, कार्यालयात जाणे येणे सोपे राहिले नाही. स्वतःच्या गरजांच्या वस्तू, बाजारहाट जाता येता आपण सगळेच घेऊन जाण्याचा प्रयत्न करतो. आता कार्यालयात अशा वस्तू सोबत नेणे म्हणजे काटेकोर चौकशी व तपासणीची कटकट सुरु झाली. कोणतेही खाद्य पदार्थ, प्यायचे पाणी देखील सोबत नेणे कठीण झाले आहे.



सर्वच कार्यालयांना, सार्वजनिक ठिकाणांना सुरक्षा रक्षक व एकूणच सुरक्षा यंत्रणा यावर मोठा खर्च आता करणे भाग पडत आहे. सुरक्षा यंत्रणेत वापरली जाणारी अनेक नवीन यंत्र सामग्री विकसित होऊन वापरात आली. उद्योग धंद्याचा, कंपन्यांचा, सरकारचाही यासाठी खर्च प्रचंड प्रमाणात वाढला. तेलाच्या किमतीही वाढल्या.

उंच इमारती बांधण्याचे तंत्रज्ञान अमुलाग्र बदलले. विमा क्षेत्रात प्रचंड उलथा पालथी झाल्या. संपूर्ण जगात विमा व्यवसाय मुळातूनच हादरला आणि बदलला. आता उंच इमारतींचे विमे उतरवतांना विम्याचे हप्ते कैक पर्तींनी वाढलेच. पण इतर शेकडो नव्या किचकट अटी शर्ती त्यात आल्या. सगळ्यात महत्वाचे म्हणजे अमेरिकेच्या राष्ट्राध्यक्षांपासून सामान्य माणसांपर्यंत सर्वांच्याच मनात प्रचंड भीती व असुरक्षितता येऊन बसली. कायमचीच.

ज्याने हा विध्वंस घडवला त्या लादेनचा पत्ता अमेरिकेला तब्बल १० वर्षे लागला नाही. हा बिलंदर अमेरिकेसारख्या महासत्तेला यं व झुलवत राहिला. १० वर्षे अमेरिकेने त्याला जंग जंग पछाडले. एखाद्या युद्धापेक्षा जास्त खर्च त्याच्या शोधमोहिमेवर केला. दीड लाख पेक्षा अधिक सैनिक या कामासाठी लावले होते. २००१ पासून अगदी कंजुषीने मोजले तरी एकूणात अमेरिकेचे १९५ लक्ष कोटी रुपये खर्च झाले.

अमेरिकेने आशिया खंडात आपल्या स्वार्थासाठी पाक धार्जिणे धोरण राबवले. तेथे हेतुतः शस्त्रे व पैसे पुरवून दहशतवाद पोसला. याविरुद्ध भारतासारखे देश दहशतवाद म्हणजे दहशतवादच असतो, त्यात चांगले काही असूच शकत नाही, असा कंठशोष करीत राहिले. मात्र स्वतःच्या सोयीसाठी अमेरिकेने दहशतवाद या शब्दाची व्याख्या साऱ्या जगालाच करू दिली नाही. युनो मध्ये त्यासाठी स्वतःची ताकद वापरून दहशतवाद चांगला व वाईटही असू शकतो अशी अक्कल चालवण्याचा शहाजोगपणा केला.

अमेरिकेच्या या मखलाशीला कट्टर पंथीय मुस्लिमांनी अमेरिकेला अफगानिस्तान, इराक, सिरीया, लिबिया, लेबनान, येमेन या सर्व देशात चांगले सणकून तोंडघशी पाडले. इतकेच काय पॅरिसवरचा हल्ला हे त्याचे जळजळीत उदाहरण. यावर कडी म्हणजे अमेरिका खुद्द स्वतःच्या देशातही सुरक्षित नाही. अलीकडेच अनेक शाळांमध्ये झालेल्या बंदूक हल्ल्याचे झणझणीत तिखट अमेरिकेच्या डोळ्यात टाकून दहशतवाद्यांनी हे दाखवून दिले.

पाकिस्तानला अमेरिकेने शस्त्रे, पैसे पुरवले. तीच शस्त्रे व पैसे वापरून लादेन पाकिस्तानातच सुरक्षितपणे तब्बल दहा वर्षांपेक्षा अधिक काळ रहात होता. हल्ल्यानंतर जवळपास ११ वर्षांनी, अनेक मोहिमानंतर, जंग जंग पछाडल्यावर, एखाद्या युद्धाएवढ्या तयारी व खर्चानंतर बंदुकीच्या केवळ दोन गोळ्यांनी लादेनचा खात्मा केला.



मात्र अमेरिकेच्या मनात कायमच्या शिरलेल्या भीती व असुरक्षिततेला काढणे त्यांना जमले नाही ते नाहीच. कदाचित शस्त्रांच्या व पैशांच्या जोरावर ते कधी जमणारही नाही.

“वैष्णव जन तो तेणे कहिये जे पीड परायी जाणे रे”, हे समजायला, पटायला अजून किती मानवी बळी जाऊ द्यायला हवेत?

टीपा-

१. गुड समरीटन्स- स्वतःला ज्यू धर्माशी निगडीत मानणारे व इस्रायलच्या मूळ लोकांपैकी व इस्रायलची इ.स.पूर्व ९व्या शतकातली राजधानी समरीया येथले. इस्रायलवर कितीही संकटे आली, कितीही सत्ताबदल घडले तरी समरीया सोडून गेले नाहीत. समरीयाचा भाग आता जॉर्डनमध्ये आहे. गुड समरीटन म्हणजे जे लोक कोणत्याही प्रकारच्या त्रासात आहेत, दुःखात आहेत, ज्यांना मदतीची, आधाराची गरज आहे, त्यांना पोलिसांच्या किंवा कुठल्याही कायदेशीर बाबीचे झेंगट अंगाशी येईल याची भीती न बाळगता मदत करणारे. जगभर त्यांना गुड समरीटन्स असे म्हणायची पद्धतच झाली आहे. भारतात अशा मदत करणारांना कायद्याचे संरक्षण मिळायला हवे अशी एक जनहित याचिका सर्वोच्च न्यायालयात २०१२ मध्ये दाखल झाली होती. त्यानंतर सरकारला न्यायालयाने याबाबतीत समिती स्थापन करून मार्गदर्शक तत्वे नक्की करून प्रसारित करायला सांगितले होते. त्या सर्व प्रक्रिया पार पडून समितीने दिलेल्या अंतिम आराखड्याला सर्वोच्च न्यायालयाने ३० मार्च २०१६ रोजी मंजूरी दिली.
२. पेन स्टेशन - आपले पंतप्रधान श्री. नरेंद्र मोदींचे न्युयॉर्कचे पहिले प्रसिद्ध भाषण ज्या मेडिसन स्क्वेअर गार्डनमध्ये झाले, त्या इमारतीच्या खालील भुयारी रेल्वेचे स्टेशन. रेल्वेचे पूर्ण नाव Pennsylvania व त्याचे लघुरूप Penn.
३. ग्राउंड झिरो - हा शब्द एखाद्या युद्धात एखादा बॉम्ब किंवा क्षेपणास्त्र ज्या निशाण्यावर डागतात त्या जागेच्या उल्लेखासाठी वापरतात.
४. कायदे विभागातील लोक कसे काय लगेच पोहोचले आणि शहीद झाले असा प्रश्न मला पडला. शोध घेता अमेरिका सांगते, आमच्या देशांतर्गत झालेला कोणताही हल्ला हा आमच्या कायदा व सुरक्षा या दोन्हीही विभागांशी संबंधित असतो. महाराष्ट्राचे सुप्रसिद्ध सरकारी वकील श्री. उज्वल निकम यांना मी याबद्दल विचारता, त्यांनी सांगितले की हल्ला झाला तेव्हा तेथे सेना पोहोचली, तसे तेथले अॅटर्नी जनरलही पोहोचले होते. त्यांनी तेथल्या सर्व सीमा कायदेशीरपणे बंद केल्या व आपला पूर्ण ताबा व अंमल तेथे ताबडतोब बसवला. नंतरच्या सर्वच प्रकारच्या कायदेशीर प्रक्रिया पूर्ण करण्यात याचा सर्वांनाच उपयोग झाला. हा अमेरिकेच्या व्यवस्थेचाच एक भाग आहे.



५. हा लेख मी २०१६ मध्ये लिहिला. त्यानंतर त्याविषयी खूप अधिक माहिती उजेडात आली. अलीकडे प्रकाशित झालेल्या 'घातसूत्र' या श्री. दीपक करंजीकर यांच्या पुस्तकात त्याचे खूप धागेदोरे सप्रमाण सांगत हा अपघात नसून घडवून आणलेला घातपात होता असे दाखवून दिले आहे.



HUMAN CAPITAL & FINANCIAL PERFORMANCE: A YEAR OF TRANSFORMATION



CA Laxmikant Lahoti

The Power of Collaboration: Teams Driving Financial Success

The sun had barely peeked over the Satpuda ranges when **Nilesh Pawar**, a veteran from the Dispatch Department, arrived at the factory. He sipped his cutting chai outside the godown, watching the daily ritual of trucks being loaded, shifted, and signed off. Twenty years into the job, the process was muscle memory. But lately, something about the whole system felt off.

Deliveries were delayed, transporters were angry, and worst of all—**clients had begun to notice**. What was once a tightly run logistical orchestra had started hitting sour notes. Nilesh’s job now came with a growing pile of escalation emails, complaints from sales teams, and irate calls from regional managers demanding answers he didn’t have.

“I send the truck,” he would mutter. “But it gets stuck somewhere between promises and paperwork.”

And he wasn’t wrong.

The Boiling Point

One Monday morning, an all-hands email landed with the subject line: **“URGENT: Cross-functional crisis team – Dispatch Delays & Financial Impact”**

The CEO had noticed the trend: growing **freight penalties**, loss of client orders due to missed timelines, and rising operational inefficiencies. The CFO’s note was sharp:



“We are bleeding ₹35 lakhs per quarter in direct and indirect losses. We must fix the process, not the people.”

And thus, **Project Samarthya** was born.

The Unlikely Ensemble

On a breezy Tuesday, ten employees from different departments gathered in a modest conference room that smelled faintly of old binders and strong filter coffee.

There was:

- **Nilesh**, from Dispatch – practical, blunt, allergic to jargon
- **Sneha Kulkarni**, from Sales Coordination – Excel wizard, freshly minted MBA, bright-eyed and ambitious
- **Ravi**, from Procurement – process-oriented, always clutching a file
- **Tasneem**, from Inventory – sharp, observant, introverted but detailed
- **Rajeev**, from Transport – on-ground, in-the-field, and always on his phone coordinating trucks

Their brief? **Don't report problems—solve them. Together.**

At first, it felt like a disaster.

Arguments flared. Jargon flew. Old wounds reopened.

Sneha accused the dispatch team of being archaic.

Nilesh snapped, “Try loading a truck in 45 degrees heat before calling us slow.”

Ravi rolled his eyes at what he called “emotional logistics.”

Tasneem barely spoke but kept scribbling every detail on her notepad.

But as the hours passed, **something shifted.**

Sneha, tired of just quoting dashboards, asked Nilesh to **walk her through a real-time dispatch**. She spent an entire morning on the loading dock. By afternoon, she was drenched in sweat, but her face glowed with clarity.

“This isn't inefficiency,” she said later. “It's invisible chaos. We need to give people the tools to breathe—not just orders to follow.”

The Breakthrough

Over the next few weeks, the team co-created a new model—part strategy, part common sense.



- **Weekly Cross-functional Scheduling Huddle**

Every Monday at 10 a.m., the five departments would meet—not in a boardroom, but standing in front of a whiteboard. Orders, vendor timelines, transporter availability, stock status—all laid out like a battlefield map.

- **The Dispatch Visibility Dashboard**

Using nothing more than Google Sheets, Sneha and Tasneem built a **live tracker** accessible to all. No more email chains, no more "I didn't know it was ready" excuses. Every SKU's movement could be seen, tagged, and timed.

- **Root-Cause Delay Mapping**

Ravi designed a simple form: every delay had to be logged with a tag—Vendor Delay / Indent Error / Transport Unavailable / Documentation. Trends emerged. Patterns were exposed. Meetings became focused.

And Nilesh? He became the unlikely hero.

With his field insights and people management, he reorganized the truck scheduling window. For the first time, dispatch began functioning like clockwork.

From Conflict to Chemistry

The magic of Samarthya wasn't just the tools—it was **the trust**.

- Sneha started calling Nilesh "Sir" out of respect—he had taught her more than her supply chain class ever did.
- Ravi began looping in the dispatch team *before* negotiating timelines with vendors.
- Tasneem's once-overlooked notepad became a goldmine of insights and trends.
- Rajeev brought his transporter network onboard with real-time updates, reducing idle truck hours by 40%.

Their camaraderie became the talk of the office. Others envied their flow, their alignment, their new-found **language of collaboration**.

The Numbers Don't Lie

In just **eight weeks**, the results were staggering:

- **On-time delivery rate rose from 62% to 86%**



- Expedited freight costs dropped by ₹9.8 lakhs
- Order cancellations due to stock delay were down by 70%
- Average working capital cycle improved by 4.5 days
- Internal survey showed a 30% improvement in interdepartmental satisfaction

But more than any number, the team had built something priceless: **empathy-based efficiency**.

At the quarterly review, the CEO showcased Samarthya as a **model of grassroots transformation**. The team stood together on stage—Nilesh awkwardly adjusting his collar, Sneha flashing a confident smile, Tasneem with tears in her eyes. The applause wasn't just for performance—it was for the story behind it.

“When people stop fighting for their departments and start fighting for each other,” said the COO, “you create magic—and profit.”

The Ripple Effect

Inspired by Samarthya, two more cross-functional squads were formed: one for grievance redressal and another for product delivery optimization. The model was even shared at the **annual leadership conclave** as a **“Zero-Cost Collaboration Model”**.

In the months that followed, not only did dispatch delays reduce further, but the **organizational culture itself shifted**. Functions began seeing each other not as bottlenecks, but as building blocks of one common mission.

Final Word: Collaboration Pays

We often look at collaboration as a buzzword. But in the real world, it's messy, emotional, and deeply human.

It takes humility to admit your process affects others.

It takes courage to listen without defensiveness.

It takes patience to co-create.

But above all—it takes **belief** in the idea that when we move **together**, we move **faster and farther**.

Human capital, when brought together with shared purpose, isn't just a cost center. It becomes a **value generator**, a **culture builder**, and yes—a **financial powerhouse**.



Samarthya is not just a project. It's a mindset.
And it reminds us that collaboration isn't a cost—
It's the most profitable investment we'll ever make.

Will connect back next month on the thought – 'Innovation Through Inclusion'



HEALTH CORNER



Dr Ashish Sanjay Sarode
MBBS MD MEDICINE

When Showers Bring More Than Just Relief: A Doctor's Guide to Preventing Infectious Diseases During Unexpected Rains

Unexpected rains can be a welcome respite from the sweltering heat, bringing with them the fresh scent of petrichor and a much-needed drop in temperature. However, these unseasonal showers can also create a fertile ground for a host of infectious diseases to thrive. As a medical professional with expertise in public health, I am here to guide you through the potential health risks associated with sudden downpours and, more importantly, to empower you with the knowledge to keep yourself and your loved ones safe and healthy.

This article will serve as your comprehensive guide to understanding and preventing the common infectious diseases that often accompany unexpected rainfall. We will delve into the primary modes of transmission, the specific illnesses to be wary of, and practical, actionable steps you can take to fortify your defenses against these microscopic invaders.





The Unseen Threats: Understanding the Risks

Unexpected rains alter our environment in ways that encourage the proliferation and spread of various pathogens. The primary culprits behind the surge in infections during these times can be broadly categorized into three groups: contaminated water, thriving vectors, and increased humidity.

Water-Borne Diseases:

Heavy and sudden rainfall can overwhelm our drainage and sanitation systems, leading to waterlogging and the contamination of drinking water sources with sewage and other waste. This creates a perfect storm for the spread of water-borne diseases.

Vector-Borne Diseases:

Stagnant water, a common consequence of rainfall, serves as an ideal breeding ground for mosquitoes, the vectors responsible for transmitting a range of serious illnesses.

Respiratory and Other Infections:

The increased humidity in the atmosphere during and after rains can promote the survival and transmission of viruses and bacteria, leading to a spike in respiratory and skin infections. Getting drenched in the rain can also cause a sudden drop in body temperature, which may weaken the immune system's ability to fight off these germs.

Common Culprits: Infectious Diseases to Watch Out For

Being aware of the specific diseases that are more prevalent during these times is the first step towards effective prevention.

1. Water-Borne Diseases:

Gastroenteritis and Diarrhoea: Often caused by viruses or bacteria, these are characterized by loose stools, vomiting, and abdominal cramps. Dehydration is a significant risk, especially in young children and the elderly.

Typhoid Fever: A bacterial infection caused by *Salmonella Typhi*, it presents with high fever, headache, body aches, and sometimes a rash. It is transmitted through contaminated food and water.



Cholera: A severe bacterial infection that can cause profuse watery diarrhoea and rapid dehydration. It spreads through water contaminated with the feces of an infected person.

Leptospirosis: A bacterial disease transmitted through contact with water or soil contaminated with the urine of infected animals, such as rodents. Symptoms can range from mild flu-like illness to severe liver and kidney failure. Wading through stagnant water with open wounds increases the risk of infection.

Hepatitis A and E: Viral infections that affect the liver and are primarily spread through the consumption of contaminated food or water. Symptoms include jaundice (yellowing of the skin and eyes), fatigue, and abdominal pain.

2. Vector-Borne Diseases:

Malaria: Caused by a parasite transmitted by the bite of an infected female Anopheles mosquito. It is characterized by cycles of fever, chills, and sweating.

Dengue Fever: A viral infection transmitted by the Aedes mosquito, which typically bites during the day. Symptoms include high fever, severe headache, pain behind the eyes, muscle and joint pains, and a characteristic skin rash.

Chikungunya: Also spread by the Aedes mosquito, this viral illness causes severe and often debilitating joint pain, along with fever and rash.

3. Other Infections:

Common Cold and Flu (Influenza): The sudden changes in temperature and humidity can lead to an increase in these common respiratory viral infections.

Fungal Skin Infections: The damp and humid conditions are ideal for the growth of fungi, leading to conditions like ringworm and athlete's foot, especially if one wears wet clothes or shoes for extended periods.

Your Action Plan: A Shield Against a Downpour of Germs

Prevention is always better than cure. By adopting the following simple yet effective measures, you can significantly reduce your risk of contracting these infectious diseases.

1. Ensure Safe Drinking Water and Food:



Drink Safe Water: Always drink boiled, filtered, or purified water. If the safety of your tap water is questionable, boiling it for at least one minute is the most effective way to kill most disease-causing organisms.

Avoid Outside Food and Beverages: Be wary of street food, especially cut fruits, salads, and juices, as they may be prepared with contaminated water. Opt for freshly cooked, hot meals.



Thoroughly Wash Produce: Wash all fruits and vegetables thoroughly with clean water before consumption.

Store Water Safely: Keep drinking water in clean, covered containers to prevent re-contamination.

2. Win the War Against Vectors:

Eliminate Breeding Grounds: Do not allow water to stagnate in and around your home. Regularly empty and clean water from coolers, flower pots, old tires, and other containers.

Use Mosquito Repellents: Apply an effective mosquito repellent on exposed skin, especially during peak mosquito activity hours (dawn and dusk).

Wear Protective Clothing: When outdoors, wear long-sleeved shirts and long pants to minimize skin exposure to mosquito bites.

Use Mosquito Nets: Sleep under a mosquito net, particularly if you live in an area with a high incidence of malaria or dengue.

3. Prioritize Personal and Environmental Hygiene:



Frequent Handwashing: Wash your hands thoroughly with soap and water, especially before eating, after using the toilet, and after coming in from outdoors.

Stay Dry: Avoid getting drenched in the rain. If you do get wet, change into dry clothes as soon as possible to prevent fungal infections and a drop in body temperature.

Keep Your Surroundings Clean: Dispose of garbage properly and ensure that your drains are not clogged to prevent waterlogging.

Avoid Walking in Stagnant Water: If unavoidable, wear protective footwear like rubber boots. After returning, wash your feet and legs thoroughly with soap and clean water.

4. Boost Your Immunity:

Eat a Balanced Diet: A nutritious diet rich in vitamins and minerals, particularly Vitamin C, can help strengthen your immune system.

Stay Hydrated: Drink plenty of fluids to help flush out toxins from your body.

Get Adequate Rest: Ensure you get enough sleep to allow your body to rest and recuperate.

When to Seek Medical Attention

While the above preventive measures are highly effective, it is crucial to be vigilant for any signs of illness. If you or a family member experience any of the following symptoms after a period of unexpected rain, it is advisable to consult a doctor promptly:

- High-grade fever
- Severe headache or body aches
- Persistent vomiting or diarrhoea
- Yellowing of the skin or eyes
- Difficulty in breathing
- Unusual skin rashes
- Severe joint pain

Early diagnosis and treatment are key to a speedy recovery and preventing complications.



A Final Word:

Unexpected rains need not be a cause for health concerns. By staying informed and adopting these simple preventive strategies, you can enjoy the pleasant change in weather without compromising your well-being. Let us embrace a proactive approach to our health and ensure that these showers bring only joy and relief.

Stay informed, stay healthy!

MEMORIES GALORE



Visit with Deputy District Registrar of Co-op Jalgaon on date 9-5-2025



Visit with Income Tax Addl. Commissioner Range – 1 Jalgaon Shri. Harshit D. Bari on date 13-5-2025

CA Katta - Changes in New ITR Forms” dated 21-5-2025



CA Darshan Jain guided the members about new ITR Forms



CA Darshan Jain guided the members about new ITR Forms

Seminar on “Wealth Creation with Stock Market” dated 24-5-2025



CA Hitesh Agiwal felicitating CA Rachendra Mundada



CA Hitesh Agiwal sharing his views in the Opening remarks



CA Rachendra Mundada sharing his knowledge



Members attendance in the seminar

Seminar on “Enhancing the Quality of Financial Reporting” dated 29-5-2025



Inauguration by lightening of lamp by the eminent dignitaries



CA Hitesh Agiwal presenting memento to Hon. Shri. Vishnu Bhangale Former Mayer Jalgaon Municipal Corporation



CA Roshan Runwal felicitating to CCM CA Pramod Jain Vice-Chairman of the Committee on Commercial Laws, Economic Advisory & NPO Co-operative



CA Sohan Nehete felicitating to CCM CA Umesh Sharma



CA Hitesh Agiwal sharing his views
sharing his views



Hon. Shri. Vishnu Bhangale addressing
the members



CA Jayesh Lalwani sharing his views



Session Chairman CA Pravin Achaliya
presenting memento to CCM CA Pramod
Jain



CCM CA Pramod Jain guiding the
members



Members attendance



Session Chairman CA Gopal Pimplikar presenting memento to CCM CA Umesh Sharma



CCM CA Umesh Sharma guiding the members

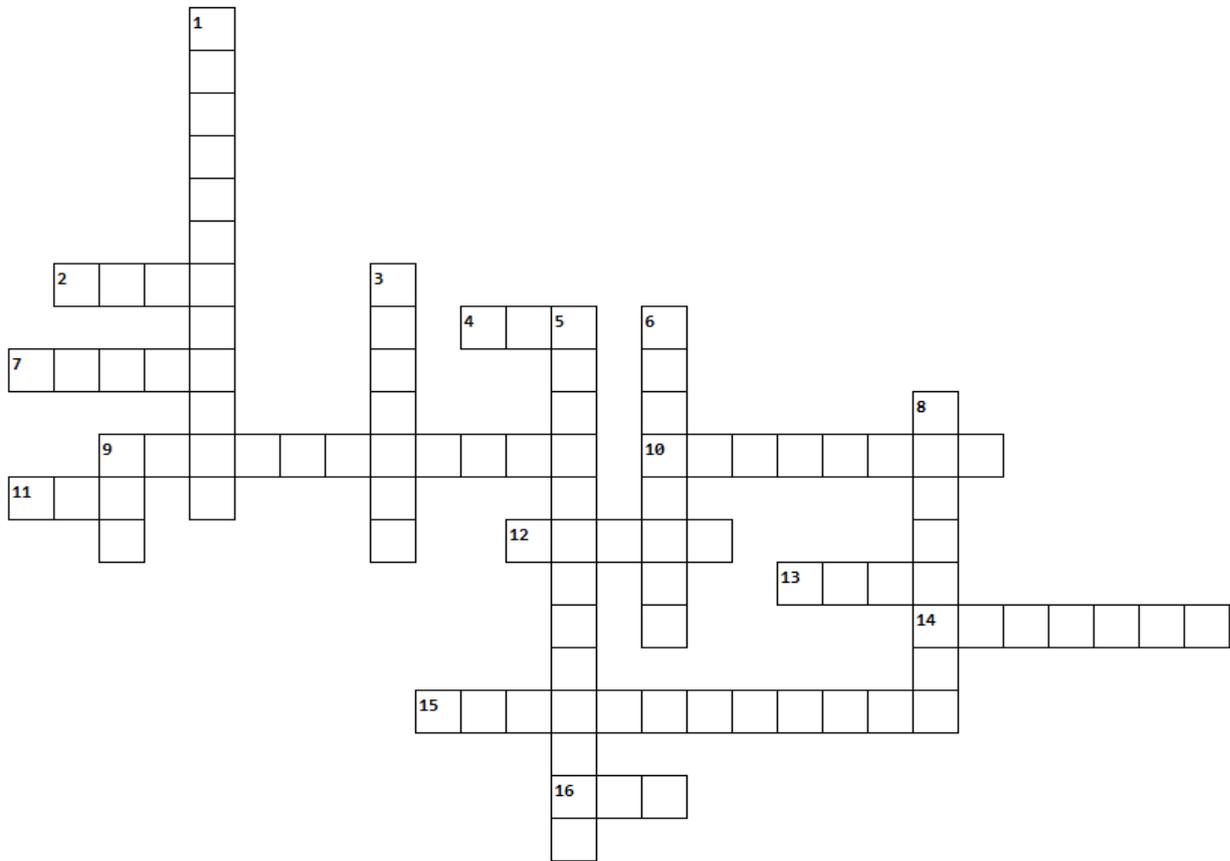


CELEBRATING OUR MEMBERS – BIRTHDAYS THIS MONTH!

S.No.	Date	Name	Mobile No
1	01-Jun	CA Ajit Debani	8055801965
2	01-Jun	CA Kalpesh Patil	9823096143
3	01-Jun	CA Dhiraj Kabra	9970459471
4	01-Jun	CA Magan Patil	9823181798
5	02-Jun	CA Abhishek Jain	9420943588
6	03-Jun	CA Tejas Jain	9403381363
7	03-Jun	CA Virendrakumar Chhajer	9373526191
8	04-Jun	CA Nilesh Gupta	9423188046
9	10-Jun	Jayagobinda Palai	9822814063
10	11-Jun	CA Deepak M. Jain	9422210195
11	15-Jun	CA Harshal Jethale	9422211962
12	15-Jun	CA Mamta K. Rajani	9175797088
13	16-Jun	CA Pankaj Bari	9890739870
14	17-Jun	CA Suman S Vaishya	8983763955
15	17-Jun	CA Bhagwan Ashok Tiwari	9405764207
16	19-Jun	CA Rohit Keswani	9922188778
17	19-Jun	CA Robin Vijay Jain	8149999666
18	20-Jun	CA Sarvesh Dalal	7385454091
19	21-Jun	CA Manish Goyal	8055170000
20	22-Jun	CA Gaurav Jain	9850053815
21	23-Jun	CA Suresh Mantri	8806662061
22	24-Jun	CA Rajat R.Chhajer	9422566325
23	25-Jun	CA Ramesh Lahoti	9325236455
24	26-Jun	CA Harshal baser	7588193921
25	29-Jun	CA Dhiraj Tharwani	9822283900



CROSSWORD PUZZLE



Across:

2. The apex body in India for the regulation of the securities market.
4. A form to be filed for filing an income tax return by individuals and HUFs.
7. The process of verifying the accuracy of financial records.
9. The total income of a person before any deductions.
10. A person appointed to manage the affairs of a company.
11. The tax deducted at the source of income.
12. The unique 15-digit identification number assigned to a taxpayer under the GST regime.

Down:

1. The decrease in the value of a tangible fixed asset over its useful life.
3. The book of original entry in which transactions are recorded for the first time.
5. The mechanism under GST where the recipient of goods or services is liable to pay tax.
6. An intangible asset representing the good reputation of a business.



Across:

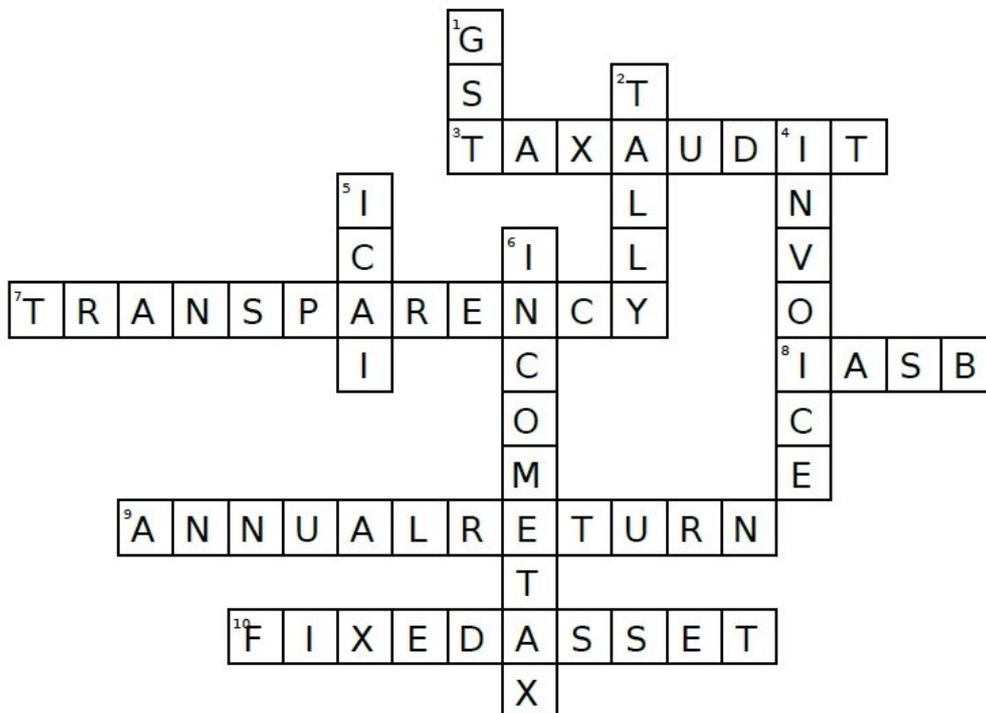
- 13. A return filed under GST providing a summary of all outward supplies, inward supplies, and tax liability.
- 14. The accounting principle that requires revenues and expenses to be recognized in the period in which they are earned or incurred, regardless of when cash is exchanged.
- 15. A statement showing the financial position of a company at a specific point in time.
- 16. A tax levied on the supply of goods and services in India.

Down:

- 8. A legally enforceable agreement between two or more parties.
- 9. A unified indirect tax that replaced many central and state taxes in India.

Note: Be the first to solve the crossword puzzle and send your correct answers to jalgaon@icai.org. The participant who submits the correct solution first will receive an exciting prize and will be featured in the next issue of our publication.

Answer for April 2025 Crossword Puzzle:





DISCLAIMER

The views and opinions expressed or implied in this Newsletter are those of the authors or contributors and do not necessarily reflect those of Jalgaon Branch Of WIRC Of ICAI. Unsolicited articles and transparencies are sent in at the owners' risk and the publisher accepted no liability for loss or damage. Any information material in this publication may not be reproduced, whether in part or in whole, without the consent of Jalgaon Branch of WIRC of ICAI.

Jalgaon Branch of WIRC of ICAI is not in any way responsible for the results of any action taken on basis of the article published in the newsletter.

For any Suggestions and Queries please contact:

CA Hitesh Agiwal (Branch Chairman) - 7588648980